

har Bopæl i egen Bygning eller Renteindtægt, skal fradrages et Beløb, svarende til $\frac{1}{12}$ af de for det foregaaende Skatteaar af saadant Erhverv m. v. anslaaede Indtægter, og i den samlede Understøttelse $\frac{2}{3}$ af Fortjenesten ved Fiskeri eller ved Lønarbejde i anden Virksomhed i det Tidsrum, for hvilket Understøttelse ydes, og at der endvidere i den samlede Understøttelse skal fradrages Beløb, der i det paagældende Tidsrum er oppebaaret i Alderdomsunderstøttelse, Invalideunderstøttelse, Lønning, Pension, Legater eller lignende faste Indtægter. Ifølge § 3 i Loven af 4. Juli 1918 er Adgang til Understøttelse bl. a. betinget af, at det godtgøres, at vedkommende Fisker har været ude af Stand til at drive Fiskeri i sædvanligt Omfang paa Grund af de for Tiden for Fiskeriets Udøvelse bestaaende ekstraordinære Forhold. Denne Bestemmelse foreslaas ændret saaledes, at det skal godtgøres, at Trangen til Understøttelse i væsentlig Grad skyldes de ekstraordinære Forhold. Saaledes som Forholdene har udviklet sig, er de fleste Fiskere paa Grund af Mangel paa Redskaber eller Petroleum afskaarne fra at drive Fiskeri i sædvanligt Omfang. Hensigten med den foreslaaede Ændring er udtrykkelig at foreskrive, at den Omstændighed, at Fiskeriet ikke har været drevet i sædvanligt Omfang, ikke berettiger til Understøttelse uden Hensyn til, om der virkelig er Trang til Stede, og Trangen til Understøttelse skal være forarsaget ved de ekstraordinære Forhold. Efter § 3 i Loven af 4. Juli 1918 er det en Betingelse for Adgang til Understøttelse, at vedkommende Fisker ikke i Aaret 1917 har haft en Nettoindtægt paa over 3 000 Kr., hvis han er Familieforsørger, og 1 500 Kr., hvis han ikke er Familieforsørger. Denne Bestemmelse foreslaas

forandret saaledes, at en Indtægt af nævnte Størrelse i de 12 Maaneder, som ligger nærmest forud for det Tidsrum, for hvilket Understøttelse ydes, udelukker fra Understøttelse. Det tilsigtes herved udtrykkelig at fastslaa i Loven, at en Fisker, der f. Eks. ved Foraars- og Efteraarsfiskeri har haft en Nettoindtægt af den ommeldte Størrelse, men som i det Tidsrum, for hvilket Understøttelse ydes, har været arbejdsløs, ikke kan have Krav paa Understøttelse. Som ny Bestemmelse, jfr. Lovforslagets § 4, foreslaas indsat, at Fiskere, der kun driver Sæsonfiskeri, o: Fiskere, der kun deltager i en bestemt Art Fiskeri paa bestemte Tider af Aaret, f. Eks. Drivgarnsfiskeri efter Sild eller Blankaalsfiskeri om Efteraaret, ikke kan faa Understøttelse for Tidsrum, der falder udenfor den Tid, hvori saadant Fiskeri drives. Naar bortses fra de forannævnte Ændringer, hvorved der er taget Hensyn til derom af Dansk Fiskeriforening fremsatte Ønsker, er Bestemmelserne i Lovforslaget ganske i Overensstemmelse med de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 4 Juli 1918.

Antallet af Fiskere, der vil trænge til Understøttelse, kan selvfølgelig ikke opgives, men rent skønsmæssigt kan det neppe antages, at Antallet vil blive mindre end Antallet af de i sidste Vinter i Henhold til Loven af 12. Marts 1918 understøttede til Trods for de skærpede Betingelser for Adgang til Understøttelse. Udgifterne kan vel neppe anslaaes til mindre end 3 à 4 Mill. Kr., hvortil kommer Udgifterne for Færøerne, men det skal udtrykkelig fremhæves, at Størrelsen af Udgifterne kun kan anslaaes rent skønsmæssigt. Uddeling af Understøttelserne paatænkes ordnet paa samme Maade som ved Uddelingen efter Loven 4. Juli 1918.